

CURTEA
DE APEL CHIȘINĂU

CHISINAU
COURT OF APPEAL

2043, mun. Chișinău, str. Teilor 4
www.instante.justice.md; e-mail:
cac@justice.md

Tel. (022) 409-209; Fax: (022)
635-355

No 4-35/A-664 din 15.03.24

4 Teilor str., Chișinău 2043
www.instante.justice.md; e-mail:
cac@justice.md

Tel. (022) 409-209; Fax: (022)
635-355

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
Mun. Chișinău, strada Alexandru Lăpușeanu 28

Curtea de Apel Chișinău vă expediază sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate depusă de Șveț Andrei, în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de ȘVEȚ ANDREI PETRU vs MINISTERUL SĂNĂTĂȚII, MINISTERUL MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE privind controlul legalității actelor administrative ale ministerelor, dosarul nr. 3a-864/23.

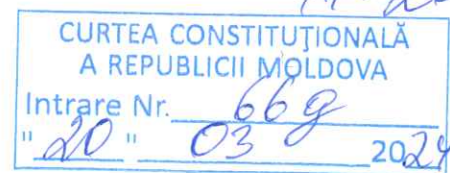
Anexă:

- Cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, pe 15 file.
- Încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 decembrie 2023, pe 6 file.

Judecătorul
Curții de Apel Chișinău

Palanciuc Ecaterina

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

A. Autorul excepției de neconstituționalitate

A.1. Persoană fizică

1. Nume – Șveț;

2. Prenume – Andrei;

3. Adresă (va fi anonimată):

4. Telefon, e-mail (vor fi anonimizate):

5. Reprezentant (dacă este cazul) (vor fi anonimizate):

Avocat Lilia Gherman, CA „Lilia Gherman”,

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun

În procedura Curții de Apel Chișinău se află spre examinare pe rol în ordine de apel cauze de contencios administrativ nr. 3a-864/23 la cererea de apel declarată de către apelantul-reclamant Șveț Andrei Petru împotriva Hotărârii Judecătorei Chișinău sediul Râșcani nr. 2-21176550-12-3-30112021 (număr atribuit manual nr. 3-3193/2021) din 13 martie 2023, pronunțată în cauza de contencios administrativ (acțiune de contencios administrativ în contestare și în obligare) la cererea de chemare în judecată înaintată de Șveț Andrei Petru către Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii și Protecției Sociale, cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral.

Prin Hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Râșcani nr. 2-21176550-12-3-30112021 (număr atribuit manual nr. 3-3193/2021) din 13 martie 2023, a fost respinsă integral cererea de chemare în judecată (acțiune de contencios administrativ în contestare și în obligare), înaintată de Șveț Andrei Petru către Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii și Protecției Sociale, cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea Hotărârii Judecătorei Chișinău sediul Râșcani nr. 2-21176550-12-3-30112021 (număr atribuit manual nr. 3-3193/2021) din 13 martie 2023, prima instanță a reținut că: „... *reclamantul Andrei Șveț în perioada de preavizare nu a depus nici o cerere de transfer într-o funcție vacantă sau temporar vacantă corespunzătoare existentă, conform art. 63 alin. (4) Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, nr. 158 din 04 iulie 2008 (în redacția legii la data emiterii actului administrativ)...*”

Cu referire la Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016 privind interpretarea Articolului 135 alineat (1) litera b) din Constituția Republicii Moldova subliniem faptul că Înalta Curte Constituțională a reținut că, în eventualitatea refuzului excepției de neconstituționalitate și a rezolvării litigiului fără soluționarea prealabilă acesteia de către instanța de contencios constituțional, judecătorul ordinar ar dobândi prerogative improprii instanței judecătorești. Din aceste rațiuni, Înalta Curte Constituțională a decis că **judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate**, ci se va limita exclusiv la verificarea următoarelor condiții (§ 82):

- *obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la Art. 135 alin. (1) lit. b) din Constituția Republicii Moldova;*
- *excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;*
- *prevederile contestate au fost aplicate sau urmează să fie aplicate la soluționarea cauzei;*
- *nu există o hotărâre anterioară a Curții având drept obiect prevederile contestate;*

În conformitate cu prevederile Articolului 12¹ alineat (2) Cod de Procedură Civilă nr. 225/2003, care stipulează Ridicarea excepției de neconstituționalitate:

(2) *La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:*

a) *obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;*

b) *excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;*

c) *prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;*

d) *nu există o hotărîre anterioară a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile contestate.*

Conform art. 195 Cod Administrativ nr. 116/2018, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului Cod Administrativ nr. 116/2018. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

În acest sens, Înalta Curte Constituțională a Republicii Moldova a reținut că verificarea constituționalității normelor contestate constituie **competența exclusivă a Curții Constituționale**. Din aceste considerente, **judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale**, decât doar în condițiile menționate mai sus. Prin urmare, **orice instanță judiciară chemată să soluționeze un litigiu, în ipoteza unei îndoieli cu privire la constituționalitatea unei dispoziții, are atât puterea, cât și obligația să se adreseze Curții Constituționale.**

C. Obiectul sesizării¹

1. **Controlul constituționalității a cuvintelor „În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) funcționarul public este transferat, la cerere”** din textul art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008 (în redacția Legii nr. 158/2008 până la modificarea acesteia prin Legea Nr. 37 din 17 februarie 2022 pentru modificarea unor acte normative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2022, Nr. 68–71, art. 96));
2. **Declararea neconstituționalității a cuvintelor „În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) funcționarul public este transferat, la cerere”** din textul art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008 (în redacția Legii nr. 158/2008 până la modificarea acesteia prin Legea Nr. 37 din 17 februarie 2022 pentru modificarea unor acte normative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2022, Nr. 68–71, art. 96));

¹ceastă parte a formularului se vor menționa prevederile contestate în fața Curții Constituționale, potrivit competenței sale ratione ioe. Aceste prevederi trebuie să fie aplicabile la soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție²

1. CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA

(adoptată la data de 29 iulie 1994,
republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr. 78, art. 140)

Articolul 1. Statul Republica Moldova

.....

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Articolul 4. Drepturile și libertățile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 6. Separația și colaborarea puterilor

În Republica Moldova puterea legislativă, executivă și judecătorească sînt separate și colaborează în exercitarea prerogativelor ce le revin, potrivit prevederilor Constituției.

Articolul 7

Constituția, Lege Supremă

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Articolul 8

Respectarea dreptului internațional și a tratatelor internaționale

(1) Republica Moldova se obligă să respecte Carta Organizației Națiunilor Unite și tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.

(2) Intrarea în vigoare a unui tratat internațional conținînd dispoziții contrare Constituției va trebui precedată de o revizuire a acesteia.

² Această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta de ce consideră aplicabil unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție, adică va argumenta dacă există o ingerință în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție.

Articolul 16 **Egalitatea**

(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Articolul 43

Dreptul la muncă și la protecția muncii

(1) Orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.

(2) Salariații au dreptul la protecția muncii. Măsurile de protecție privesc securitatea și igiena muncii, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim pe economie, repaosul săptămînal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții grele, precum și alte situații specifice.

Articolul 54

Restrîngerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

.....

Articolul 53

Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică

(1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

2. LEGEA CU PRIVIRE LA FUNCȚIA PUBLICĂ **ȘI STATUTUL FUNCȚIONARULUI PUBLIC Nr. 158/2008**

(adoptată la data de 04 iulie 2008,

publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2008, nr. 230-232, art. 840)

Articolul 1. Obiectul și scopul legii

(1) Prezenta lege reglementează regimul general al funcției publice, statutul funcționarului public, raporturile juridice dintre funcționarii publici și autoritățile publice (în cele ce urmează – *raporturi de serviciu*), precum și alte raporturi ce decurg din acestea.

(2) Scopul prezentei legi constă în asigurarea realizării unui serviciu public stabil, profesionist, imparțial, transparent și eficient în interesul societății și al statului.

Articolul 7. Clasificarea funcțiilor publice

(1) Conform nivelului atribuțiilor titularului, funcțiile publice se clasifică în următoarele categorii:

- a) funcții publice de conducere de nivel superior;
- b) funcții publice de conducere;
- c) funcții publice de execuție.

(2) În raport cu complexitatea și natura sarcinilor, cu nivelul de importanță și responsabilitate, fiecare categorie de funcții publice se împarte în grupuri, specificate în Clasificatorul unic al funcțiilor publice, aprobat de Parlament.

Articolul 14. Drepturile generale ale funcționarului public

Funcționarul public are următoarele drepturi generale:

.....

f) să beneficieze de stabilitate în funcția publică deținută, precum și de dreptul de a fi promovat într-o funcție publică superioară;

g) să beneficieze de egalitate de șanse și de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrare în funcția publică, la procesul de dezvoltare profesională continuă și la promovarea în funcție.

E. Argumentarea pretensei încălcării a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție³

A. ADMISIBILITATEA

Cu referire la admisibilitatea prezentei sesizări, autorul invocă stipulările Curții Constituționale cuprinse în punctele 21–33 din Hotărârea Curții Constituționale Nr. 34 din 08 decembrie 2017 **privind excepția de neconstituționalitate a articolului 87 alin. (1) din Codul muncii nr. 154-XV din 28 martie 2003 (obligativitatea acordului organului sindical la concediere) (Sesizarea nr. 88g/2017)** (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, Nr. 33–39, art. 6), unde Înalta Curte Constituțională a reținut următoarele:

21. Prin decizia sa din 17 octombrie 2017, Curtea a verificat întrunirea următoarelor condiții de admisibilitate:

(1) Obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție

³ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta, după caz, de ce consideră că îi este încălcat unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție. Este recomandabil ca acesta să urmeze, în argumentarea sa, următorii pași: (1) dacă ingerința în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție este prevăzută de lege; în caz afirmativ, (2) dacă ingerința urmărește realizarea unui scop legitim permis de Constituție; în caz afirmativ, (3) dacă există o legătură rațională între ingerință și scopul legitim urmărit; în caz afirmativ, (4) dacă ar putea fi instituite alte măsuri legislative la fel de eficiente și mai puțin intruzive pentru dreptul/drepturile fundamentale în discuție; în caz afirmativ, (5) dacă ingerința este proporțională cu scopul legitim urmărit.

22. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în speță a Codului muncii nr. 154-XV din 28 martie 2003, ține de competența Curții Constituționale.

(2) Excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau este ridicată de către instanța de judecată din oficiu

23. Fiind ridicată de către reprezentantul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, Andrei Șveț, în dosarul nr. 3-1812/15, care se află pe rolul Judecătorei Chișinău, sediul Centru, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate este formulată de subiectul abilitat cu acest drept, în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, astfel cum a fost interpretat prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016, precum și al Regulamentului privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională.

(3) Prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei

24. Curtea reține că prerogativa de a soluționa excepțiile de neconstituționalitate, cu care a fost investită prin articolul 135 alin. (1) lit. g) din Constituție, presupune stabilirea corelației dintre normele legislative și textul Constituției, ținând cont de principiul supremației acesteia și de pertinenta prevederilor contestate pentru soluționarea litigiului principal în instanțele de judecată.

25. Curtea observă că autorul excepției solicită a declara neconstituțional articolul 87 alin. (1) din Codul muncii, în redacția anterioară Legii nr. 188 din 21 septembrie 2017.

26. Curtea relevă că, deși prevederile contestate între timp au fost modificate prin Legea nr. 188 din 21 septembrie 2017, acestea pot face obiectul unei excepții de neconstituționalitate, întrucât urmează a fi aplicate în cauza deferită judecătii.

27. În acest sens, Curtea reiterează că în Hotărârea nr. 2 din 9 februarie 2016 a statuat că:

„73. [...] Pornind de la natura excepției de neconstituționalitate, ea poate fi ridicată atât asupra actelor în vigoare, cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, cât și asupra actelor care nu mai sunt în vigoare, dacă sub imperiul acestora s-au născut raporturi juridice care continuă să producă efecte, iar norma este aplicabilă raporturilor juridice litigioase și este determinantă în soluționarea cauzei.”

(4) Nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate

28. Curtea subliniază că prevederile contestate nu au constituit obiect al controlului constituționalității.

29. Prin urmare, Curtea apreciază că sesizarea nu poate fi respinsă ca inadmisibilă și nu există nici un alt temei de sistare a procesului, în conformitate cu prevederile articolului 60 din Codul jurisdicției constituționale.

30. În același timp, Curtea observă că, deși autorul a contestat în întregime alin. (1) al art. 87 din Codul muncii, acesta se referă, în esență, la teza întâi din alin. (1), care prevede posibilitatea concedierii salariaților membri de sindicat doar cu acordul prealabil al organului sindical. Prin urmare, Curtea va supune controlului

constituționalității doar alin. (1) teza întâi din art. 87 din Codul muncii, în redacția anterioară Legii nr. 188 din 21 septembrie 2017.

31. De asemenea, Curtea relevă că, în formularea excepției de neconstituționalitate, autorul pretinde că prevederile contestate încalcă articolele 4, 7, 8, 16, 20 și 54 din Constituție.

32. Astfel, în partea ce ține de pretinsa încălcare a art. 20 și 54 din Constituție, Curtea menționează că norma contestată nu restricționează formularea unei acțiuni în justiție. De asemenea, autorul nu a menționat care ar fi relevanța și pertinența în speță a articolului 16 din Constituție. Prin urmare, Curtea constată lipsa unei legături de cauzalitate între norma contestată și articolele 16, 20 și 54 din Constituție.

33. Astfel, pentru a elucida aspectele abordate în sesizare, Curtea va opera cu articolele 9, 42, 46 și 126 din Constituție și principiile consacrate în jurisprudența sa.

Având în vedere argumentele expuse de Curtea Constituțională în punctele 21–33 din Hotărârea Curții Constituționale Nr. 34 din 08 decembrie 2017 **privind excepția de neconstituționalitate a articolului 87 alin. (1) din Codul muncii nr. 154-XV din 28 martie 2003 (obligativitatea acordului organului sindical la concediere) (Sesizarea nr. 88g/2017)** (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, Nr. 33–39, art. 6), precum și faptul că textul cuvintelor coroborate „*În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) funcționarul public este transferat, la cerere*” din textul art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008 (în redacția Legii nr. 158/2008 până la modificarea acesteia prin Legea Nr. 37 din 17 februarie 2022 pentru modificarea unor acte normative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2022, Nr. 68–71, art. 96)) **nu a făcut obiect de examinare a Înaltei Curți Constituționale, dar au fost aplicate în prezentul litigiu de contencios administrativ** în motivarea Hotărârii Judecătorei Chișinău sediul Râșcani nr. 2-21176550-12-3-30112021 (număr atribuit manual nr. 3–3193/2021) din 13 martie 2023, autorul sesizării consideră drept admisibilă prezenta sesizare spre a fi examinată pe fond de către Înalta Curte Constituțională.

B. FONDUL CAUZEI

Prin textul legal contestat „*În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) funcționarul public este transferat, la cerere*” din textul art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008 (în redacția Legii nr. 158/2008 până la modificarea acesteia prin Legea Nr. 37 din 17 februarie 2022 pentru modificarea unor acte normative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2022, Nr. 68–71, art. 96)) **legiutorul a instituit o ipoteză arbitrară și neconstituțională** în ceea ce ține de **încetarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici, care urmau să înceteze în legătură cu reducerea efectivului de personal sau lichidarea funcției publice**, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția ocupată de funcționarul public respectiv.

Respectiva **ipoteză arbitrară și neconstituțională a lezat în mod direct Dreptul la muncă**, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului, garantat de prevederile art. 43 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova nr. 1/1994, precum și **Protecția muncii** garantat cetățenilor Republicii Moldova prin prevederile art. 43 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova nr. 1/1994.

Până la modificarea textului legal supus controlului constituționalității prin Legea Nr. 37 din 17 februarie 2022 pentru modificarea unor acte normative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2022, Nr. 68–71, art. 96), **autoritățile publice au deținut pârghia**, în calitate de angajatori (în sensul dreptului muncii) ale persoanelor cu statut de funcționari publici, de a eluda obligațiile legale stabilite prin prevederile art. 43 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova nr. 1/1994, cu referire la prevederile art. 1, art. 7 și art. 14 lit. f) și g) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Conform textului complet al art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008 (în redacția Legii nr. 158/2008 până la modificarea acesteia prin Legea Nr. 37 din 17 februarie 2022 pentru modificarea unor acte normative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2022, Nr. 68–71, art. 96)), **în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității publice există funcție publică vacantă sau temporar vacantă corespunzătoare, funcționarul public este transferat, în interesul serviciului sau la cerere, în această funcție....**

Prin urmare, în cazurile de eliberare din funcția publică printr-un act administrativ în legătură cu reducerea efectivului de personal sau lichidării funcției publice, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția ocupată de funcționarul public respectiv, autoritatea respectivă, în prima ipoteză, urma să dispună **transferul în interes de serviciu în funcție publică vacantă sau temporar vacantă corespunzătoare, care**, prin prisma prevederilor art. 14 lit. f) și lit. g) din Legea nr. 158/2003 urma să fie de același nivel, sau chiar superior (promovare).

Dar, adeseori folosindu-se de prevederile supuse controlului constituționalității ale cuvintelor „**În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) funcționarul public este transferat, la cerere**”, în primul rând **autoritățile publice** în calitatea lor de angajatori ale persoanelor cu statut de funcționari publici, iar, în cazul aparițiilor unor litigii judiciare – instanțele judecătorești de contencios administrativ, au primit o pârghie de a eluda și de a încălca obligațiile legale față de această categorie de angajați, fie oferind funcții de categorie inferioară (de execuție), fie impunând aceștia la semnarea unor cereri pentru ocuparea unor funcții publice de nivel inferior (de execuție). Ulterior, motivarea respectivă a fost preluată de cazul unor litigii de către Instanțele judecătorești, acestea având **o dublă opțiune contradictorie**, sau de a constata încălcarea drepturilor la eliberarea din funcție a unor persoane **care nu au fost transferate în interes de serviciu** conform prevederilor Legii nr. 158/2008, sau de a eluda prevederile legale motivând că persoanele care s-au adresat instanțelor judecătorești: fie nu au solicitat transferul la

cerere, fie au legalizat situațiile în care anumite persoane au fost impuse la transferul la cerere cu încălcarea principiilor fundamentale din art. 1, art. 7 și art. 14 lit. f) și lit. g) din Legea nr. 158/2008.

Prin urmare, considerăm că textul din conținutul art. 63 alin. (4) din Legea nr. 158/2008: „*În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) funcționarul public este transferat, la cerere*” (în redacția Legii nr. 158/2008 până la modificarea acesteia prin Legea Nr. 37 din 17 februarie 2022 pentru modificarea unor acte normative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2022, Nr. 68–71, art. 96)), contravine garanțiilor fundamentale ale Dreptului la muncă și Protecției muncii, înscrise în art. 43 alin. (1) și alin. (2) din Constituția Republicii Moldova nr. 1/1994, astfel că prin consecință, **acestea urmează să fie declarate neconstituționale de către Înalta Curte Constituțională a Republicii Moldova.**

Prin prevederile alin. (1) al art. 54 din Constituția Republicii Moldova nr. 1/1994, legiutorul constituant a statuat că în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului. Această normă constituțională protejează dreptul în substanța sa și prescrie fără echivoc că, odată declarat în Constituție, dreptul nu mai poate fi suspendat sau anulat.

Astfel, norma constituțională din art. 54 din Constituție consacră un principiu potrivit căruia un drept constituțional obținut nu mai poate fi suprimat sau diminuat prin legi organice sau alte acte normative.

Prin prisma prevederilor art. 54 din Constituție, conchidem că textul din conținutul art. 63 alin. (4) din Legea nr. 158/2008: „*În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) funcționarul public este transferat, la cerere*” (în redacția Legii nr. 158/2008 până la modificarea acesteia prin Legea Nr. 37 din 17 februarie 2022 pentru modificarea unor acte normative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2022, Nr. 68–71, art. 96)) aduce atingere dreptului constituțional la muncă și la protecția muncii și considerăm că, **suplimentar** prin acest considerent, textul respectiv **consecință urmează să fie declarat neconstituțional de către Înalta Curte Constituțională a Republicii Moldova.**

F. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)

G. Declarația și semnătura autorului sesizării⁴

Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Locul: municipiul Chișinău

Data: 12 decembrie 2023

Autorul sesizării _____

Andrei Șvet

În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va declara pe propria sa onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice, semnând la final.

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) (jud. Viorica Dodon)
Dosarul nr. 3a-864/23
2-21176560-02-3a-07072023

ÎNCHEIERE

29 decembrie 2023

mun. Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Veronica Negru
Ina Dutca și Ecaterina Palanciuc

examinând în procedură scrisă cererea depusă de către Andrei Șveț privind ridicarea excepției de neconstituționalitate înaintată în cadrul examinării apelului declarat de către Andrei Șveț împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 13 martie 2023, prin care s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de către Andrei Șveț împotriva Ministerului Sănătății și Ministerului Muncii și Protecției Sociale, privind anularea actelor administrative individuale defavorabile, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și repararea prejudiciului moral precum și compensarea cheltuielilor judiciare,

c o n s t a t ă :

În data de 30 noiembrie 2021, Andrei Șveț, a înaintat acțiune în instanța de contencios administrativ ce a fost concretizată ulterior în data de 20 ianuarie 2022 împotriva Ministerului Sănătății și Ministerului Muncii și Protecției Sociale, privind:

- anularea integrală a propunerii de transfer în funcția publică înaintată în data de 17 septembrie 2021, semnată de Ministru al Sănătății și Marcel Spatari, Ministru al Muncii și Protecției Sociale, privind propunerea de transfer din funcția publică de șef Secția juridică, Direcția management instituțional, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, în funcția de publică de consultant principal în Serviciul juridic, Ministerul Sănătății;
- anularea pct. 1 din ordinul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 14-p §1 din 15 octombrie 2021 „Cu privire la eliberarea lui Andrei Șveț”;
- restabilirea la locul de muncă în funcție publică de conducere (fpc) de șef Serviciu juridic al Ministerului Sănătății, începând cu data de 16 octombrie 2021;
- obligarea emiterii actului administrativ favorabil individual (ordinul) de transfer în funcția publică de șef Serviciu juridic al Ministerului Sănătății începând cu data de 16 octombrie 2021;
- încasarea pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, a salariului mediu stabilit pentru funcția publică de șef Serviciu juridic, Ministerul Sănătății, începând cu data de 16 octombrie 2021 până în data restabilirii în funcție și emiterea actului administrativ favorabil individual (ordinului) de transfer în funcția publică de șef Serviciu juridic al Ministerul Sănătății începând cu 16 octombrie 2021, în cuantumul care urmează a fi concretizat și stabilit pe parcursul cercetării judecătorești; încasarea prejudiciului moral în cuantum de 50 000 lei; încasarea tuturor cheltuielilor de judecare a cauzei; anularea răspunsului nr. 19-S-3185/21, nr. 19-S-3195/21 și nr. 15/5318 din 01 noiembrie 2021.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 01 martie 2023, s-a respins cererea formulată de către Andrei Șveț, privind obligarea prezentării înscrisurilor.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 13 martie 2023, s-a respins acțiunea, ca neîntemeiată.

În data de 18 martie 2023, Andrei Șveț, a depus apel nemotivat, iar în data de 26 iunie 2023 apel motivat împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 13 martie 2023, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond cu admiterea acțiunii. Totodată, solicitând casarea încheierilor Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 27.05.2022, din 01.03.2023, din 01.03.2023 cu emiterea unor noi încheierii prin care să fie obligați Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii și Protecției Sociale să prezinte probe solicitate, cu declararea demersului Centrului de Drept Dubăsari din 09 februarie 2022, probă falsă.

În data de 12 decembrie 2023, Andrei Șveț, a înaintat cerere cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale în vederea verificării constituționalității cuvintelor „În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) funcționarul public este transferat [...] la cerere” din textul art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008 (în redacția Legii nr. 158/2008 până la modificarea acesteia prin Legea nr. 37 din 17 februarie 2022 pentru modificarea unor acte normative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2022, Nr. 68-71, art. 96)).

Întru susținerea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, Andrei Șveț, a relatat că, în motivarea hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 13 martie 2023, prin care s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Andrei Șveț, s-a făcut trimitere la textul legal conform căruia „În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) funcționarul public este transferat [...] la cerere” din textul art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008 (în redacția Legii nr. 158/2008 până la modificarea acesteia prin Legea nr. 37 din 17 februarie 2022 pentru modificarea unor acte normative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2022, Nr. 68-71, art. 96)), care sunt în contradicție cu articolele 1 alin. (3), 4 alin. (1) și alin. (2), 6, 7, 8 alin. (1) și alin. (2), art. 16, art. 43 alin. (1) și alin. (2), art. 54 din Constituția Republicii Moldova. Or, prin textul legal contestat „În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) funcționarul public este transferat [...] la cerere” din textul art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008 (în redacția Legii nr. 158/2008 până la modificarea acesteia prin Legea nr. 37 din 17 februarie 2022 pentru modificarea unor acte normative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2022, Nr. 68-71, art. 96)) legiutorul a instituit o ipoteză arbitrară și neconstituțională în ceea ce ține de încetarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici, care urmau să înceteze în legătură cu reducerea efectivului de personal sau lichidarea funcției publice, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția ocupată de funcționarul public respectiv.

Totodată, susține Andrei Șveț, că respectiva ipoteză arbitrară și neconstituțională a lezat în mod direct dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului, garantat de prevederile art. 43 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, precum și protecția muncii garantat cetățenilor Republicii Moldova prin prevederile art. 43 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova.

Studiind materialele dosarului, analizând argumentele întru susținerea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, consideră că cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, urmează a fi admisă din următoarele considerente.

În data de 19 iulie 2018, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Codul administrativ, act legislativ publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova din 17 august 2018, nr.309-320.

Art. 257 alin. (1) Codul administrativ, prevede că, actul legislativ a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

Conform art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171.

În conformitate cu art.12¹ alin.(1) și alin.(2) CPC, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

- obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit. a) din Constituție;
- excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
- *prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;*
- nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale, având ca obiect prevederile contestate.

Conform art.1 alin.(3) din Constituție, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Art. 4 din Constituție, indică că, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte. Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Conform art.6 din Constituție, în Republica Moldova puterea legislativă, executivă și judecătorească sînt separate și colaborează în exercitarea prerogativelor ce le revin, potrivit prevederilor Constituției.

Art.7 din Constituție, indică că, Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Conform art.8 din Constituție, Republica Moldova se obligă să respecte Carta Organizației Națiunilor Unite și tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional. Intrarea în vigoare a unui tratat internațional conținând dispoziții contrare Constituției va trebui precedată de o revizuire a acesteia.

Conform art. 16 din Constituție, respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului. Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Conform art. 43 alin. (1)-(2) din Constituție, orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului. Salariații au dreptul la protecția muncii. Măsurile de protecție privesc securitatea și igiena muncii, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim pe economie, repaosul săptămînal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții grele, precum și alte situații specifice.

Art. 54 din Constituție, prevede că, (1) în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrîngereri decît celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrîngerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrîngerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, reține că, conform normelor de drept enunțate, sesizarea Curții Constituționale este admisibilă numai în cazul în care actul administrativ este aplicat sau urmează a fi aplicat, în cauza concretă pe care o examinează.

Din materialele cauzei completul judiciar reține că, obiectul contenciosului administrativ este anularea integrală a propunerii de transfer în funcția publică înaintată în data de 17 septembrie 2021, semnată de Ministru al Sănătății și Marcel Spatari, Ministru al Muncii și Protecției Sociale, privind propunerea de transfer din funcția publică de șef Secția juridică, Direcția management instituțional, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, în funcția de publică de consultant principal în Serviciul juridic, Ministerul Sănătății; anularea pct. 1 din Ordinul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 14-p §1 din 15 octombrie 2021 „Cu privire la eliberarea lui Andrei Șveț”; restabilirea la locul de muncă în funcție publică de conducere (fpc) de șef Serviciu juridic al Ministerului Sănătății, începând cu data de 16 octombrie 2021; obligarea emiterii actului administrativ favorabil individual (ordinul) de transfer în funcția publică de șef Serviciu juridic al Ministerului Sănătății începând cu data de 16 octombrie 2021; încasarea pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, a salariului mediu stabilit pentru funcția publică de șef Serviciu juridic, Ministerul Sănătății, începând cu data de 16 octombrie 2021 până în data restabilirii în funcție și emiterea actului administrativ favorabil individual (ordinului) de transfer în funcția publică de șef Serviciu juridic al Ministerul Sănătății începând cu 16 octombrie 2021, în cuantumul care urmează a fi concretizat și stabilit pe parcursul cercetării judecătorești; încasarea prejudiciului moral în cuantum de 50 000 lei; încasarea tuturor cheltuielilor de judecare a cauzei; anularea răspunsului nr. 19-S-3185/21, nr. 19-S-3195/21 și nr. 15/5318 din 01 noiembrie 2021.

În acest sens, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, reține că prin cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate s-a invocat neconstituționalitatea cuvintelor „În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) funcționarul public este transferat [...] la cerere” din textul art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008 (în redacția Legii nr.

158/2008 până la modificarea acesteia prin Legea nr. 37 din 17 februarie 2022 pentru modificarea unor acte normative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2022, Nr. 68-71, art. 96)), prin prisma art.1 alin. (3), 4 alin. (1) și alin. (2), 6, 7, 8 alin. (1) și alin. (2), art. 16, art. 43 alin. (1) și alin. (2), art. 54 din Constituția Republicii Moldova.

Conform art.6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Conform art.13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

În această ordine de idei, apelantul susține că, textul „În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) funcționarul public este transferat [...] la cerere” din art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008 (în redacția Legii nr. 158/2008 până la modificarea acesteia prin Legea nr. 37 din 17 februarie 2022 pentru modificarea unor acte normative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2022, Nr. 68-71, art. 96)), care prevede că în cazurile prevăzute la alin.(1) lit.c) și d), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității publice există funcție publică vacantă sau temporar vacantă corespunzătoare, funcționarul public este transferat, în interesul serviciului sau la cerere, în această funcție. Funcționarul public de conducere are prioritate la ocuparea unei funcții publice vacante sau temporar vacante de nivel inferior, este în contradicție cu articolele art.1 alin. (3), 4 alin. (1) și alin. (2), 6, 7, 8 alin. (1) și alin. (2), art. 16, art. 43 alin. (1) și alin. (2), art. 54 din Constituția Republicii Moldova.

Analizând argumentele și solicitările indicate în cererea depusă de către Andrei Șveț, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în fața Curții Constituționale în vederea declarării neconstituțională a cuvintelor „În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) funcționarul public este transferat [...] la cerere” din textul art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008 (în redacția Legii nr. 158/2008 până la modificarea acesteia prin Legea nr. 37 din 17 februarie 2022 pentru modificarea unor acte normative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2022, Nr. 68-71, art. 96)), prin prisma art.1 alin. (3), 4 alin. (1) și alin. (2), 6, 7, 8 alin. (1) și alin. (2), art. 16, art. 43 alin. (1) și alin. (2), art. 54 din Constituția Republicii Moldova, verificând întrunirea condițiilor invocate în art.12¹ alin.(2) CPC în cererea înaintată de către Andrei Șveț, în cadrul examinării apelului împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 13 martie 2023, prin care s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de către Andrei Șveț împotriva Ministerului Sănătății și Ministerului Muncii și Protecției Sociale, privind anularea actelor administrative individuale defavorabile, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și repararea prejudiciului moral precum și compensarea cheltuielilor judiciare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, stabilește că cererea întrunește condițiile menționate și urmează a fi admisă cu expedierea în adresa Curții Constituționale a Republicii Moldova a sesizării lui Andrei Șveț, privind excepția de neconstituționalitate întru verificarea constituționalității cuvintelor „În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) funcționarul public este transferat [...] la cerere” din textul art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008 (în redacția Legii nr. 158/2008 până la modificarea acesteia prin Legea nr. 37 din 17 februarie 2022 pentru modificarea unor acte normative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2022, Nr. 68-

71, art. 96)), prin prisma art.1 alin. (3), 4 alin. (1) și alin. (2), 6, 7, 8 alin. (1) și alin. (2), art. 16, art. 43 alin. (1) și alin. (2), art. 54 din Constituția Republicii Moldova.

În conformitate cu prevederile art.12¹ al.(3) CPC, art.230 Cod Administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

d i s p u n e:

Se admite cererea lui Andrei Șveț, privind excepția de neconstituționalitate întru verificarea constituționalității cuvintelor „În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) funcționarul public este transferat [...] la cerere” din textul art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008 (în redacția Legii nr. 158/2008 până la modificarea acesteia prin Legea nr. 37 din 17 februarie 2022 pentru modificarea unor acte normative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2022, Nr. 68-71, art. 96)), prin prisma art.1 alin. (3), 4 alin. (1) și alin. (2), 6, 7, 8 alin. (1) și alin. (2), art. 16, art. 43 alin. (1) și alin. (2), art. 54 din Constituția Republicii Moldova.

Se expediază în adresa Curții Constituționale a Republicii Moldova sesizarea formulată de către Andrei Șveț, privind excepția de neconstituționalitate întru verificarea constituționalității cuvintelor „În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) funcționarul public este transferat [...] la cerere” din textul art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008 (în redacția Legii nr. 158/2008 până la modificarea acesteia prin Legea nr. 37 din 17 februarie 2022 pentru modificarea unor acte normative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2022, Nr. 68-71, art. 96)), prin prisma art.1 alin. (3), 4 alin. (1) și alin. (2), 6, 7, 8 alin. (1) și alin. (2), art. 16, art. 43 alin. (1) și alin. (2), art. 54 din Constituția Republicii Moldova.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Judecător

Judecător

Veronica Negru

Ina Dutca

Ecaterina Palanciuc

